

Men nu er ploven nede ved grundfjeldet. Nu er vi nede i det mest formørkede, man næsten kan forestille sig i dansk politik. Selv Dansk Folkeparti og Frihed 2000, nej, ikke Frihed 2000, men det skal jo lyde progressivt i sammenligning med hr. Hans Christian Schmidt, når det drejer sig om, hvad vi skal gøre i en sådan situation.

Det beklager jeg. For jeg tror faktisk, at det er en fordel for et land, at der er en bredt forankret udenrigspolitik. Det har altid været min egen holdning, og jeg vil meget gerne, hvis man har lyst til på et tidspunkt at kravle op af plovfuren igen og se på resten af verden, være med til at byde partierne velkommen igen.

I dag må jeg konstatere, at den linje, hr. Hans Christian Schmidt står for her i dag, altså er et fundamentalt og frontalt opgør med mange års – også tidligere regeringers – globale miljøpolitik. Den kan selvfølgelig ikke skabe nogen bred enighed, hvorimod de synspunkter, som både CD og De Konservative står for, og som Kristeligt Folkeparti repræsenterede, klart ligger i overensstemmelse med det, som regeringspartierne og Socialistisk Folkeparti har sagt i dag. Ja, selv Enhedslisten var jo, bortset fra allergien mod EU, på en fornuftig linje undervejs.

Der er stillet nogle konkrete spørgsmål. Dem vil jeg meget gerne besvare. Først til hr. Jørn Jespersen, som jeg endnu en gang takker for at have stillet forespørgslen og for de mange pæne ord om den danske globale miljøpolitik.

Det første, hr. Jørn Jespersen spørger om, er om vi kan få bedre styr på finansieringen af de globale konventioner. Her sætter hr. Jørn Jespersen fingeren på det ømme punkt. Ulandene har mistillid til mange af disse globale konventioner, først og fremmest fordi de rige lande ikke engang kan afsætte de beskedne beløb, der skal til, for at få de pågældende konventioner til rent teknisk at fungere i de pågældende lande, altså ikke skaffe penge til at finansiere gennemførelsen af disse konventioner.

Jeg tror, at vi alle sammen er enige om at spørge: Hvad er værdien af internationale aftaler, hvad er værdien af internationale konventioner, hvis de ikke gennemføres i praksis? Forsudsætningen i fattige lande er, at der er en resourceoverførsel, at der er viden, penge osv.

For det andet spørger man om en tættere koordination af miljøbistand og internationale koordinationer, og dér kan jeg sige, at det først og fremmest er i forhold til Central- og Øst-europa, vi opprioriterer for at befordre udvik-

lingsprocessen. Det får vi lejlighed til at tale videre om. Det er også vigtigt, at alle ministerier følger op, siger hr. Jørn Jespersen. Jeg er enig, og det er vi indstillet på i regeringen.

Og endelig skulle der laves en global aftale om tungmetaller. Det synes jeg absolut er en af de ting, man skal overveje i forbindelse med arbejdet med miljøfarlige stoffer. Mange har nævnt – jeg tror, hr. Hans Christian Schmidt og flere andre – spørgsmålet om kvotehandel og joint implementation. Der har Danmark jo lagt sig på den linje, at det først og fremmest skal være en national indsats. Det står i den konvention, som hr. Hans Christian Schmidts parti i sin tid vedtog, nemlig klimakonventionen, at det først og fremmest skal være i ens eget land.

Men derudover er vi i Danmark ikke lykkede over for at bruge Kyoto-mekanismerne. Tværtimod er vi gået foran med mange projekter af den art, som uden videre kan føre til joint implementation, og vi er det første land, i øvrigt i samarbejde med hr. Schmidts parti, hvor man har sikret sig, at der kan indføres kvoter, så der kan gennemføres kvotehandel. Og Danmark har foreslået, at vi prøver systemet af først i østersøområdet, og vi har også foreslået, at vi prøver det af på nordisk plan.

Så det er ikke et rigtigt indtryk at efterlade, at vi er lykkede over for det. Vi holder os imidlertid til, at hvis ikke det er muligt at gennemføre i et lille smørhulsland som Danmark, hvordan kan vi så forlange, at lande med en betydelig ringere teknik og en betydelig dårligere økonomi skal klare problemerne for os? Det kan vi naturligvis ikke.

Jeg har været glad for debatten her i dag, og jeg glæder mig til det fortsatte samarbejde, også med de partier, som jeg synes kom ualmindelig skidt fra debatten i dag. Dér glæder jeg mig til samarbejdet i fortsættelsen. Og jeg vil gerne sige formanden for udvalget tak for, at vi så ofte har sat internationale miljøspørgsmål på dagsordenen, når vi mødes i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Vi vil fra regeringens side gøre alt, hvad vi kan, for at fortsætte dette gode samarbejde med Folketingets partier.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Ja, det er jo en ærlig sag, hvis en minister ikke kan vænne sig til lidt kritik, og man må jo sige, at miljøministeren ikke udsætter sig for megen kritik i Folketingssalen. Der er jo en pleasen næsten hele vejen rundt, men så må miljømini-